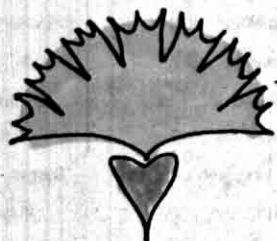

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 100

Απρίλης '91

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, 7ος ΟΡΟΦΟΣ, ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106-77, ΤΗΛ. 3622315 & 3619887 (7-10 μμ.), ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 36

Διαλυμένη η κυβέρνηση, αλλά ποιος θα τη ρίξει;

«Η κυβέρνηση Μιτσοτάκη ήταν μια λίβη της τελευταίας στιγμής», είχαμε γράψει πέρυσι τον Απρίλη. Έτσι ήταν. Η στιγμή όμως αυτή διήρκεσε ένα ίδιο χρόνο, παρ' όλες τις αποτυχίες της, την αποκάλυψη της αδιέξοδης πολιτικής και των απαράδεκτων μεθόδων της και παρ' όλο που είχε (και έχει) πραγματικούς αντιπάλους μέσα στην ίδια τη Ν.Δ., στο ΠΑΣΟΚ και στον ΣΥΝ. Πώς και γιατί τα καταφέρνει μέχρι σήμερα;

Δε θα επιχειρήσουμε ένα απολογισμό του ενός χρόνου της, γιατί ακόμη και οι πιο αισιόδοξοι οπαδοί της δε βλέπουν τίποτα καλό στα έργα και στο μέλλον της. Θα αρκεστούμε μόνο σε κάποιες επισημάνσεις της πολιτικής της με βάση το δικό της μέτρο και επαγγελίες.

Αλληγορική και φυσικά, απαράδεκτη οικονομική πολιτική

Υποσχέθηκε την κοινωνία των ιδιωτών και την αποκρατικοποίηση, που θα οδηγούσαν, τάχα, σε ανάπτυξη της οικονομίας, και το μόνο που κατάφερε είναι να αυξήσει την ανεργία, τα ελλείμματα, να αποξενώσει τον πληθυσμό, να μειώσει σε όλους τους τομείς την παραγωγή και να... αυξήσει τους υπαλλήλους (τα κδικά μας παιδιά και τα λαχεία. Και, φυσικά, να πολλαπλασιάσει τα σκάνδαλα (μέσα σε ένα μόνο χρόνο!). Αποδράβωσε τους δανειολήπτες βιομηχάνους, που δηλώνουν πως δέχονται (!!) να ξαναπάρουν οι παλιοί ιδιοκτήτες τις προβληματικές, χωρίς να πληρώσουν ούτε τα παλιά ούτε τα νέα χρέη τους, προτείνοντας ακόμη να αναλάβουν οι ίδιοι με 300 δέλεκα τους τι... διακυβέρνηση της χώρας.

Κοινωνική πολιτική καταστροφής και εθνική πολιτική καθαρής υποτέλειας.

Η αλήθεια είναι πως υποχέσεις για κοινωνική πολιτική δεν υπήρξαν. Και μάλιστα προανήγγελλε η Ν.Δ. πως θα καταργήσει το ΕΣΥ και ουσιαστικά υγεία θα υπάρχει για όσους έχουν να πληρώνουν. Η επιστροφή σε ευστέρια της ένδοξης Καραμανλοκρατίας γίνεται ειχά-ειχά, παρ' όλο που και το ΕΣΥ υπήρξε ουσιαστικά μόνο σε εύληψη.

Στο χώρο της παιδείας το μόνο που είχαν υποσχεθεί ήταν τα... ιδιωτικά πανεπιστήμια, διλαδή τη διάλυση, όσες είχε απομείνει, Ανώτερης εκπαίδευσης. Για τη Μέση Θέμαν να επαναφέρουν τους παιδονόμους και ότι αυτό συνεπάγεται. Και παρ' την άτακτη υποχώρηση του Κοντογιαννόπουλου επιχειρεί ο αποκαλυμμένος ήδη Σουφλιάς τα ίδια και μάλιστα με επιστημονικά χειρότερους τρόπους. Θα (συνέχεια στη σελ. 4)

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο πως «οι ΗΠΑ είχαν νικήσει πριν από τον πόλεμο», αλλά και για τα προβλήματα που δημιουργήσε η «νίκη». Δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα άλλο στο σχολιασμό και τις προβλέψεις, πέρα από το να παραμολογούμε, τις εξελίξεις.

Οι ΗΠΑ έπαψαν να δριαμβολογούν. Η δημοσιότητα του Μπους έπεσε από το 91% στο 58%! Οι Εβραίοι ανησυχούν για τις κινήσεις του Μπέρνερ, που πρέπει να προωθήσει κάποια λύση στο παλαιστινιακό. Οι στρατιώτες, φυσικά, δεν επιστρέφουν και οι μονάδες αρχίζουν να διαμαρτύρονται, εν όψει και του θερμού καλοκαιριού χωρίς... υλισμισμό στην πυρωμένη άμμο. Ο «χασάπης της Βαλδάρης» παραμένει στη θέση του και ισχυροποιείται. Κάποιοι στο Κογκρέσο περίμεναν μурδιωκό κράτος αμέσως και δυσανασχετούν. Όταν μάλιστα ακούνε το Γάλλο Ντεντά να λέει πως «δεν υπάρχει εγπίδα για τους Κούρδους μετά τον πόλεμο» και το διάδοχο της Θάϊσερ «δε νομίζω να ειπε κανείς στους Κούρδους να εξεγερθούν». Κι όχ' αυτά, ενώ συνεχίζεται η γενουζονία, τώρα που νίκησε το δίκαιο!

Οι Τούρκοι περίμεναν τη Μοσούλη με τα πετρέλαιά της, αλλά το μόνο που πέτυχαν, για την ώρα, είναι η συνάντηση Μπέρνερ-Ντενιτάς χωρίς... χειραφτιά, να τι όμως που αύβη και ο Σαμαράς δύσμοχα θα μας πει ότι είναι για το συμφέρον της Ελλάδας.

Προβλήματα, λοιπόν. Κι ο Οζάλ, καίτοι μαδαρός αμερικανός, υποχρεώνεται να επισπερθεί τον Γιορμπάτσοφ σαν επίδειξη των στενών σχέσεων Γερμανίας και στρατοκρατούμενης ΕΣΣΔ, που (συνέχεια στη σελ. 4)

Τα λαχεία το όραμα των νέων ιδεών

Για όσους έχουν τη διάθεση να δομούνται δεν αποτελεί έκπληξη η πολιτική, γενική και ειδική, της Ν.Δ., κάτω μάλιστα από την ηγεσία του Κ. Μιτσοτάκη. Ποιος π.χ. πήρε ποτέ στα σοβαρά τις επαγγελίες τους για αναπτυξιακή πολιτική, για 100 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, για ευχαιαν, για προστασία του εισοδήματος!

Παρ' όλα αυτά πολλοί βουκαρίστηκαν για τον αποκάλυπτο κυνισμό τους σε όλα τα θέματα και ιδιαίτερα στην... ευχαιαν της ελληνικής οικονομίας με τα... λαχεία.

Δεν χρειάζεται να τα αναφέρουμε, ούτε τα υπάρχοντα, ούτε τα μελ-

λούμενα. Η εικόνα όμως όλων των Ελλήνων εκμυμένων στη ευμηλέρωση του δελτίου ΠΡΟ-ΠΟ και Λόττο, η αγωνία τους να δουν τους αριθμούς που «κληρώνονται» στα Εθνικά και Λαϊκά ή των αλόγων που «κερδίζουν» και η έκδηλη λαχτάρα να λύσουν τα προβλήματά τους με την τύχη είναι κάτι το επαρακτικό.

Σε όλες τις χώρες του κόσμου το κινήρι της τύχης είναι φαινόμενο ευνηδισμένο, είτε σαν διασκέδαση, είτε σαν ελπίδα. Στις υποανάπτυκτες παίρνει την μορφή επιδημίας και φανεώνει τα κοινωνικά αλ-

έξοδα και το λανθασμένο τρόπο λύσης των. Ελάχιστα απασχολεί τους παίκτες το γεγονός πως το 60% τουλάχιστον των χρημάτων τα παίρνει το κράτος ή άλλοι οργανισμοί. Η χειρότερη μορφή, η πιο άδικη, φορολογίας, αφαίρεσης του λαϊκού εισοδήματος. Η πιο άγρια εκμετάλλευση της ελπίδας.

Το κράτος κρᾶκτης του εἴδους

Αυτό που γίνεται εδώ ξεπερνά και την αδιόλότητα. Το ίδιο το κράτος με κάθε τρόπο, μέσω ή διαφύμησης εξωδεί τους πάντες στον εἴδους. Από τη μια εξακολουθεί (από κεντημένη ταχύτητα και (συνέχεια στη σελ. 3)

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ανάλυση των νέων διεθνών δεδομένων και τάσεων στο προηγούμενο φύλλο της "Ε" ίσως να δημιούργησε κάποια απορία για την τύχη της χώρας μας, λόγω των κινδύνων που εκκρεμούν. Και έτσι πρέπει. Πρέπει να αντιμετωπίσει, αφού οι κίνδυνοι είναι υπαρκτοί. Όμως πρέπει, ταυτόχρονα, να ξέρουμε πως ο κίνδυνος δε σημαίνει και καταστροφή. Η γνωση των είναι προϋπόθεση για την αποτροπή του. Το τι πρέπει να κάνουμε και γιατί πράγματι μπορούμε, ατμώνεται στο ΑΣΚΕ-2. Καθό, επίσης, είναι να θυμηθούμε κάποιες αρχές που επικρατούν στη διεθνή πολιτική, για να φανούν έτσι και πιο αναγκαίες οι δυνατότητες δράσης, αλλά και αντιδράσεις μέσα στους φαύλους της διεθνούς πολιτικής, όπως σε πρώτη ματιά φαίνονται να πετυχαίνουν στα σχέδιά τους μόνο οι προκαταρκτικές, δηλαδή οι λεγόμενες "Μεγάλες Δυνάμεις".

- Όλοι ενδιαφέρονται μόνο για το συμφέρον τους.

Η υπεράσπιση αρχών δικαίου, ηθικής, ελευθερίας ή ιδεολογιών προβάλλονται, μόνο όταν ωφελεί. Εννοείται πως αυτά ισχύουν εκεί που οι λαοί έχουν δικούς τους εκπροσώπους και όχι διορισμένους από τους ισχυρούς, συνήθως "ωφελήκους".

- Στην εξωτερική πολιτική πάντα πρέπει να τηρούνται

κάποια προχρήματα, έτσι ώστε να ικανοποιείται η κοινή γνώμη των λαών, αλλά να δίδεται και κάποια δικαιολογία για τους δικούς τους παχυρόμενους. π.χ. καίνε τον πόλεμο ποτέ δεν υπήρξε επιτυχημένος!! (Στον ΟΗΕ από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα "προσπαδών" να δώσουν τον ορισμό της επιτυχίας, ώστε να τιμωρείται ο επιτυχημένος, αλλά ακόμη δεν το κατάφεραν...). Οι Ρώσοι δεν κατακτούσαν, αλλά... ειρηνεύουν (= ρατσισμός). Οι Έλληνες του Μ. Αλεξάνδρου εξεργούνταν έσοποι. Οι Άγγλοι έφευγαν τον πολιτικό και το χριστιανισμό στις αποικίες, κλπ. Πάντως η τήρηση προχρημάτων πάντοτε διακρίνει ένα μέρος της ουσίας και το πόσο μετρίο θα είναι εξαρτάται από το δυναμισμό των υποψηφίων δυνάμεων, σήμερα μάλλον, που τα μαζικά μέσα πληροφόρησης έκαψαν τον κόσμο όλο ένα μικρό χωριό.

- Μένοντας ποτέ ειρηνικοί νικητές, αν έχει ή χρειάζεται επιφάσεις, δεν εξουθενώνει τον πεπλημένο. Αλλά, πρέπει να τον βοηθήσει να αναδιοργανωθεί, γιατί πως θα τον έχουν ανάγκη οι εφελκτοί και ιδίως οι χείτονοι του πεπλημένου; Οι Σπαρτιάτες όταν νίκησαν τους Αθηναίους, δεν τους κατέστρεψαν, όπως Σπαρτιάτες (και περίμεναν...) οι εφελκτοί τους Κορίνθιοι και Θηβαίοι. Παρά την έλλειψη πείρας, οι κατακτήσεις τους έκαψαν εφελκτοί. Έτσι δόχαν στο χέρι τους εφελκτοί και ταυτόχρονα την ευνομοσύνη του πεπλημένου. Όταν ο Βυζαντινισμός Αέλιος νίκησε της ορδές των Δυνών του Αττίλα στην Ευρώπη, δεν τους διέδωσε, όπως μπορούσε, παρά τις διαμαρτυρίες των λαών της περιοχής. Ας είχαν κάποιο φόβο, ώστε να τους χρειάζεται το Βυζάντιο!

- Οι αντιθέσεις εμφανίζονται αυτόματα, όταν πάγουν να υπάρχουν σοβαροί αντιπαλοί. Αντίθετες εσωτερικές, είτε μέσα σε νικητικές επιφάσεις είτε μέσα στο μοναδικό ισχυρό. Και γίνονται υπέρμαχοι και διαλυτικοί.

Τα περιδέρια εφελκτοσύνης του φαυλού είναι προφανή... Ας μείνουμε ε' αυτά μόνο. Η οποία αμεταβίβητος όμοιος δημιουργείται προϋπόθεση είναι όρο απαραίτητο. Οι "μικροί" να έχουν δικούς τους εκπροσώπους. Να μην καταφέρουν οι "μεγάλοι" να αναδεικνύουν «ηγέτες» που υπονομεύουν και τελικά προδίδουν τον αγώνα αυτών που (υποτίθεται) εκπροσωπούν.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Το όνειρο των Αμερικανών

Στο προηγούμενο φύλλο της "Ε" έγινε ανάλυση των τάσεων για αλλαγές, ακόμη και ευόρων, στην Ευρώπη και ειδικά στα Βαλκάνια. Και μάλιστα στο εντασσόμενες στα γενικότερα σχέδια των ΗΠΑ στα πλαίσια της "Νέας τάξης", μετά την κατάρρευση του Ανατολικού μπλοκ. Φυσικά, αυτά δε σημαίνουν πως αναγκαστικά θα γίνουν και πραγματικότητες. Οι αντιθέσεις είναι πολλές και μεγάλες και οι αντιδράσεις των λαών δεν εκδηλώνονται πάντα στα προβλεπόμενα κανάλια, ιδιαίτερα όταν υπάρχει γνωση...

Εδώ θα υπενθυμίσουμε μια ενδιαφέρουσα πτυχή των Βαλκανικών και Μεσανατολικών σχεδιασμών το όνειρο των Αμερικανών, που γεννήθηκε ταυτόχρονα με το δόγμα Τρούμαν, ήταν η δημιουργία ενός είδους ομοσπονδίας Ελλάδας-Τουρκίας! Όταν δηλαδή ανέλαβαν οι ΗΠΑ, το 1947, την "ευθύνη" για την Ελλάδα (αντί της Αγγλίας) και την Τουρκία (αντί της πετρελίου Γερμανίας), εκέφθησαν "αφελώς" πως το έργο της "προστασίας" και καθοδήγησης των δύο χωρών θα ήταν ευκολότερο, αν τις ευνοούσαν!!!

Τότε, βέβαια, έγιναν τα πρώτα βήματα των ΗΠΑ με παχυρόμενους προοπτική και θα μπορούσε να τους καταλογίσει κανείς κάποια αφέλεια, λόγω άγνοιας ιστορικών δεδομένων και έλλειψης πείρας. Το κακό είναι πως φαίνεται να... επιμένουν και το επιχείρημα της αφελείας και απειρίας δεν μπορεί πια να στηρίξει κάποια αμεταβίβητος.

Οι πρώτες απόπειρες για την... ομοσπονδopoίηση ήσαν κάποιες δειλές δημοσιεύσεις στον "Ελληνικό" τύπο τη δεκαετία του '50 και των αρχών του '60. Θεωρήθηκε τότε και στο αστέιο, μετά μάλιστα τις βαρβαρότητες των Τούρκων κατά των Ελλήνων της πόλης του '55. Τα πράγματα εσθάρεσαν όμως το 1967, όταν τα αυδεϊκέλα της ΣΙΑ (που δόχον να αποφυλάκιζαν η Ν.Α., ο... Λεντάκης κι ο Μίκης και, υποδέχτηκε όλος ο εφελς των "αναμειγμένων" του ΣΥΝ) έκαναν την... "Εθνική Επανάσταση". Θυμίζουμε πως η πρώτη πολιτική δήλωση των "εθνοφρόνων" αυτών καθάρσεων ήταν η ανάγκη για ομοσπονδία με την Τουρκία!

Δεν τώλησαν να προχωρήσουν. Και φάνηκε και να ξεχάστηκε το θέμα, και να εσθάρεσαν οι Αμερικανοί. Και ξαφνικά το θέμα επανέρχεται πιο δραστήρια. Καλείται ο ΟΣΔΑ να δώσει συνέντευξη και μαθήματα στους Έλληνες, στην κατάπτωστη εκείνη εκπομπή της Λιάνας Κανέλλη στο Μέγα Τεάννη (ωραία αναφορά ελληνικής τηλεόρασης...), όπου απερίφραστα μας ειρηνεύτηκε και ζήτησε να μας... ομοσπονδοποιήσει. Σημειώτσον πως ο ΟΣΔΑ είναι ο κύριος μοχλός των ΗΠΑ στην Τουρκία. Και, επειδή δεν αρκεί η Κανέλλη, ανέλαβε υπηρεσία και ο Μίκης, σε συνέντευξη (εφελκτοίς) στην Ελευθεροτυπία. Και δήλωσε, ούτε λίγο ούτε πολύ, πως μετά προβλήθηκε Αγγαίου και Κύπρος είναι λίγο δύσκολη η ομοσπονδία, αλλά, αμα Αιόλου αυτά, όλα γίνονται. Αφήστε και τέτοιο ηδελό και οι... Βενιζέλος και Ατατούρκ!! Βέβαια, τα λέει ο Μίκης! Όμως είναι... ν-παιρράς, έστω και μιας επίσης χείτονης κυβέρνησης. Όμοιος τον ίδιο είχε βάλει το ΠΑΣΟΚ, τα ίδια περίπου να πει, αέμας μετά το ΝΤΑΒΟΣ του Α. Παπαδόπουλου, στην ίδια εφελκτοί.

Είναι να μην αντιμετωπίσει; Όταν μάλιστα ο άλλος στην Κύπρο προτείνει να μπει η Τουρκία στην ΕΟΚ, για να Αιόει... το Κυπριακό; Είναι να μην αντιμετωπίσει;

ΟΤΑΝ ΠΕΡΙΒΕΒΕΥΕΙ ΤΟ ΘΡΑΚΟΣ, μπορεί να αμείβονται όλα τόλμησε να πει ο Α. Παπαδόπουλος σχολιάζοντας την ενδοτιμότητα κυβέρνησης και βασιλείας: «Εφελς στο Νταβός εφελκτοί-ε μόνο για την ορισμένη της υφαιολογηθείας»!!! Μα αυτό το «βράχυνε στο φάσι» γντα.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΔΕΝ ΩΡΙΜΑΔΑΝ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΓΙΑ "ΛΥΣΗ"

Πολλοί είναι αυτοί που πίστευαν και πιστεύουν ότι μετά την "νίκη" των ΗΠΑ στον Περσικό (επιτυχία του εμπορικού κεφαλαίου των ΗΠΑ εναντίον του εβραϊκού) τα προβλήματα της περιοχής (παλαιστινιακό, Λίβανος, κουρδικό, κυπριακό) θα έπαιρναν το δρόμο για τη λύση τους, έστω και προς το συμφέρον των αμερικανών.

Οι ΗΠΑ με τον "πόλεμο" κατά του Ιράκ πέτυχαν τον αντικειμενικό τους στόχο, δηλ. τον έλεγχο των πετρελαίων, τη "νομιμοποίηση" της στρατιωτικής τους παρουσίας, τον έλεγχο των αντιδραστικών καθεστώτων των εμίρηδων και την εξάρτηση των υπολοίπων στη δική τους πολιτική. Με το "παραμύθι" της διεθνούς νομιμότητας (που οι ίδιες είχαν "σεβασθεί" πρόσφατα στη Γρενάδα και στον Παναμά) και τον προσεκτικά επιλεγμένο "τέλειο κακό" Σαντάμ Χουσεΐν κατάφεραν να μειώσουν τα αντιαμερικανικά αισθήματα των λαών και να περάσουν χωρίς αντιδράσεις οι εκατόμβες των άμαχων Ιρακινών από τους "χειρουργικούς" βομβαρδισμούς και τον υψηλής τεχνολογίας θάνατο.

Βασικός τους στόχος τώρα είναι να διατηρήσουν τις ισορροπίες στον ευρύτερο χώρο της Μ. Ανατολής, χωρίς να έχουν κανένα ιδιαίτερο λόγο να σπεύσουν να λύσουν τα προβλήματα της περιοχής και μάλιστα αν δεν είναι προς το συμφέρον τους. Δε θέλουν να φαίνεται ότι δυσχεραίνουν κανένα και ιδιαίτερα τους πιά ισχυρούς. Πα' όλα αυτά η Τουρκία και το Ισραήλ είναι ουσιαστικά οι χαμένοι επειδή περίμεναν την αναγόρευσή τους σε χωροφύλακες της περιοχής, κάτι που δεν είναι στα σχέδια των ΗΠΑ.

Η διζωνική πάντα ο στόχος

Στο Κυπριακό κινήσεις των ΗΠΑ ή του ΟΗΕ, που ελέγχεται πλήρως απ' αυτές όπως απέδειξε με τον ρόλο του στον Περσικό, έχουν δύο στόχους:

1. Δείχνουν την προτίμησή τους στην Τουρκία, επειδή το σχέδιό τους είναι από παλιά (πιο πρόσφατο ήταν το σχέδιο Σούλτς) η δημιουργία δύο αδύνατων μερών, όπου οι ίδιες θα έχουν την επικυριαρχία, δηλ. η διζωνική που θέλουν οι Τούρκοι αλλά με ασθενή τουρκική παρουσία.
2. Απευθύνονται στις ηγεσίες Ελλάδας-Κύπρου και κυρίως σφυγμομετρούν τις αντιδράσεις της κοινής γνώμης για αποδοχή διζωνικής.

Στα πλαίσια αυτά εξηγούνται οι διάφορες κινήσεις όπως η έκθεση Γκουεγιάρ, που διαπιστώνει διαλλακτική την Τουρκία, ή ο προγραμματισμός της συνάντησης Μπέικερ-Οζάλ ή το "ενδιαφέρον" και οι "πιέσεις" της ΒΟΚ.

Στην ίδια κατεύθυνση, δηλ. στην σφυγμομέτρηση της κοινής γνώμης, εργάζονται και τα όργανα των ξένων, όπως το συγκρότημα Λαμπράκη με την συνέντευξη Βασιλείου ή το ΜΕΓΑ με την συνέντευξη Οζάλ.

Η ΕΕΣΑ απέδειξε για μία ακόμη φορά με την στάση της, δηλ. με την ακύρωση της επίσκεψης του Υπουργού της των Εξωτερικών στην Κύπρο, ότι το Κυπριακό είναι υπόθεση των ΗΠΑ (από το 1964 ο Γκρομύκο είχε μιλήσει για διζωνική.)

Τό Κυπριακό δε θα προωθηθεί σ' αυτή τη φάση, εκτός και εάν υπάρξει πλήρης αποδοχή της κοινής γνώμης για την διζωνική. Οι ηγεσίες Ελλάδας-Κύπρου είναι δεδομένο, σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο, ότι θα συνεργήσουν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε. ΣΤΗΝ ΕΔΕΣΣΑ

Την Κυριακή 24 Μάρτη έγινε στην κεντρική πλατεία της Έδεσσας πολιτική ομιλία του Α.Σ.Κ.Ε. Μίλησαν τα μέλη της Ε.Ε. Ν. Καρχόπουλος και Σ. Στενός.

Το τριήμερο 23-25 Μάρτη χιμάκια του ΑΣΚΕ περιόδευσαν στους νομούς Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικής, Καβάλας, Δράμας, Ημαθίας, Πιερίας, Πέλλας, Σερρών. Επίσης στις 10/4 στη Λάρισα.

ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΜΟΥ ΡΟΥΣΦΕΤΙΟΥ ΚΡΥΒΕΙ ΚΑΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

Επί μίνες προπαγάνδα ο κ. Έβερτ να καλλιεργεί την εικόνα του εχθρού του ρουσφέτιου και της προπόνησής του... αζι-οκρατίας (αφού, φυσικά, είχε διορίσει χιλιάδες φίλους και πα-ραιοκρατικούς νεαρούς στα Δίημο Αθηνών).

Δεν μπορεί όμως να αντέξει για πολύ. Στο τελευταίο (Μάρ-τιος '91) νομοσχέδιό του για τη Δημόσια Διοίκηση πέρασε το χυδαίο άρθρο να διορίζεται αυτοδυναμώς στο Δημόσιο με-τά διετία οι ευεργετές (ευχαριστίες και φίλοι ή κομματικά μέλη) των βουλευτών !!! Νομοθετημένη φαντασία, που δεν έχουν το θάρρος να περάσουν ούτε στην Ουγκάντα. Και τ' γρήγορα οι βουλευτές όλοιο των κομμάτων, εκτός από την κ. Ανδρεαδάκη.

Ο εαίλος που ζήτηκιάθηκε δεν πέτυχε τίποτα. Απλώς γε-λοιοποίησε το ΠΑΣΟΚ και το ΣΥΝ, που κάποιοι δήλωσαν πως θα κάνουν πρόταση να ακυρωθεί το άρθρο που οι ίδιοι γρήγορα !!! Άλλοι, ακόμη χειρότερα, γέμνισαν πως δεν κατάλαβαν τι γρήγορα...

Το άρθρο, βεβαίως, θα παραμείνει. Μικρό το κακό, θα έλεγε κανείς κυνικά, μια που εκατοντάδες χιλιάδες διορί-ζονται έτσι. Οι 600 των βουλευτών θα μας ενοχλήσουν;

Δεν είναι έτσι. Πρώτον, επίσημα δεσμευόμαστε οι κομ-ματικοί διορίσει. Και δεύτερον, και επουδαιότερο, σωαίρει ο δρόμος για τη χεινική κομματική ταυτότητα όλων των υπαλλήλων και γενικότερα για την υποχρεωτική ένταξη έτσι όλων των Ελλήνων στα 3 κόμματα, ανεξάρτητα από τις διαμαρτυρίες για την πολιτική τους.

Πέτυχαν, ήδη επί ΠΑΣΟΚ την αναδοτική εκπροσώπηση και την αναδοτική επιβολή των κομματικών στα... Τραπεζιούχα. Επικτήτως! Κάτι ανάλογο γίνεται και Ισχυρές ασφαλιστικών. Επι-διώκουν την άρση κομματικότητας των υπαλλήλων και θέλουν με αντίστοιχη ποσοστά των κομμάτων να τους διορίσουν. Θέλουν να καταργήσουν την επετηρίδα (!) των αδιόριστων καθη-γητών, για να διορίσουν πάλι με κομματικές καταστάσεις. Έχινε και επίσημη ευχέλεια στα τρία κόμματα και... ενομ-φίοντες.

Τα λαχεία το όραμα των νέων ιδεών

(συνέχεια από τη σελ. 1) όχι από ενδιαφέρον) να απαγορευ-ει, και εωστά, τα τυχερά παιχνίδια κι από των άλλων διδάσκει τα παιδιά, τους νέους, του ενήλικες και τους γέροντες, αφού τους χυμνάει με τα «κουκλάκια του χάντζου (!)», να πάγουν να εργάζονται, να πάγουν να δημιουργούν και να κυνηγούν με μα-νία τον τζόγο.

Μήπως τούτο οφείλεται μόνο στην αχυσία της κυβέρνησης να μαζέγει χρήματα, για να αγοράσει γήφους; Επειδή αδιαφορεί για τις επιπτώσεις του στην ελληνική κοινωνία; Ή κάτι χειρότερο; Δεν μπορεί να μη γνωρίζουν ότι έτσι όλοι εδίδονται σε κάτι άθλιο, ότι τώρα για κανέναν δεν πιστεύει στην εργασία· ότι η πι-εση στο εύκολο κέρδος θα οδηγεί σε άλλους πιο προσιτούς τρό-πους «ηλυστισμού». Αυτός είναι ο σκοπός τους; Να διαλύσουν τα πάντα από τη ρίζα τους;

Ανεξάρτητα όμως από το αν είναι αδεράφωτα ανεύδυντοι ή επι-κίνδυνοι εχθροί της ελληνικής κοινωνίας οι υγέτες μας, το πρόβλη-μα ορδώνεται μέσα. Πρώτη λύση: να τους δώσουμε. Και πρώτη-πρώτη, φυσικά, να μη... παίζουμε, να μην τους δίνουμε ούτε τις 100 δρ.

Ο Λονυάμος (η γωνιά του Καραμανλή) χράζει τώρα στην ΚΑΘΗΜΕ-ΡΙΝΗ. Λέει: Για Μητσστάτη: «χωρίς όραμα, χωρίς προοπτική». Για Παπαδόπουλο: «πολιτικά παρωχημένος, ξεπερασμένος οριστικά». Για Δαμανάκη: «εξέφρασε το σύντομο των σκεπτομένων ανθρώπων, πέραν κομματικών τοποθετήσεων». Δείτε μου τους φίλους σου...

Σχόλια

Γιατί δεν τους τα ζητούν;

Συνεχώς μας ζητούν να εφί-ζουμε το ζωνάρι για να πη-ρώσουμε τα ελλείμματα. Όλα οι ιδιες οι υπηρεσίες της Υπ. Οικονομικών δηλώνουν (Παύ-κι" 26/4) πως αυτή τη στιγμή κάποιοι βιομήχανοι και επι-χειρηματίες χρωστούν στο Δημόσιο πάνω από 200 δι-εκατομμύρια δρχ και άλλοι καθε μίνα χρωστούν στη ΔΕΗ 2,5 διεκατομμύρια !!!

Γιατί δεν τους τα ζητούν; Ακόμη και ο... Καραμανλής λέει για δυνάμεις δυνάμεις από ο-λους!

Η "ωτ κουτίρ" σου βαλνί.

Επιτέλους. Ουεία και περιεχό-μενο στην ελληνική πολιτική δεν υπάρχει. Ας υπάρξει περτώ-λινγμα, τουλάχιστο.

Έτσι το "αυανευμένο" ΚΚΕ (ΣΥΝ) προβάλλει την "υψηλή κοπιτική" με τα μουντάκια της Δαφανάκη.

Δεν της λέει όμως κανείς να πάγει να γελά διαρκώς ανε-ξαρτήτως λόγου και αιτίας; Μέχρι τώρα είχαμε χαζοχαρό-μενο, με ηλατί χαμόγελο ως χείλας, το Σαμαρά. Δε δύναι κίρμα να δευτερώσει το κακό με την κοπέλα;

Τι έρωτας !!

Δεν είναι μόνο οι μπουζί του Κοινωνισμού ενδουσιασμέ-νες με τη διμή μας Ραΐσα, τη Δαφανάκη. Είναι και ο κ. Αραγούζος (να, ο υπόδιμος, αυτός του Κοσμοπτά και της απάτης των πετρελαίων). Στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ του (28/4), στην 16 σελίδα, ξεχειλάει από θαυ-μασμό: «Νέα, σοβαρή, υπεύ-θυνη, ανιδιοτελής (όσο και ο κ. Αραγούζος, ερηψόμε), τα κατάφερε περίφημα (ε-μείς πως δεν το καταράβα-με);, άφησε πίσω της την εικόνα της νεότητος, της υ-γείας και της φροσύνης...» εως δημοσιοποιήσεις συγκεν-τρώνει το μεγαλύτερο πο-σοστό των προτιμήσεων...» Συνάδεται η αναγκαία φωτο-γραφία.

Σχόλια

Ο "ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ", ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Εξ ανάγκης

Πλημύρισε η Ελλάδα από χαρτιά-ερωτηματολόγια και πολλοί ευχυνόδησαν από το, έτσι καλυπτερόν, διαλογικό ενδιαφέρον των Ν.Δ.

Ο κοινοβουλευτικός ήταν ο κακός, ο δογματικός, ενώ ο καλός ο Σουφλιάς...

Μα τι μπορεί να κάνει μετά από την ελάνθαστη του τακτική; Να κάνει πως κάνει διάλογο. Αλλά...

Άνευ ουδίας

Διάλογος σημαίνει να ανταλλάξεις απόψεις ωστόσο, να πάρεις κατά ένα μέρος και να ηρεμήσεις. Τα αμερικανικά τα όμεις που εξαπέλυσε με υόβη εσωφρονικό, σε εποχή... λιτότητας, ο Σουφλιάς δε συζητούν. Θα αποτελέσουν απλά το άλλοθι, για να επιχειρήσει να περάσει ό,τι θέλει. Αιτία νεται λοιπόν, με ειρήνη. Αλλά...

Μόνο για εντυπώσεις

Ήξερε, φυσικά, πως τέτοια τερτίπια δε θα περνούσαν εύκολα, όμως εκείνος θα φανόταν διασημικός, ενώ οι αρνητές του... Και είναι γνωστό πως όλα προτείνουν διάλογο στους άλλους, για να αποφύγουν τυχόν μελλοντικές διμές τους ταλαιπωρίες...

Γιαυτό και δραστηριοποιεί για ποσοστό απαντητών. Μόνο από τον ενδιαφέρει. Όμως ήδη είδηση πολλοί...

Πονηριές

Μέσα σε αρμετικές ανώδυνες ερωτήσεις μπαίνουν, τάχα αφέλως, και ουδαιστικές, που όμως θα έπρεπε να ευστηθούν από γνώστες του προβλήματος.

Παράδειγμα: «πρέπει να αξιολογούνται οι καθηγητές (ή και μετά το διαρκές του)» ή «όλοι οι απαντούν ανόρθη: Ναι!»

Μόνο στους εκπαιδευτικούς δε κρατάει τόσο η υόβη. Η ηερική επιτηρία Τύχη πάνε, αξιοποιώντας τμήμα, να διορίσουν όπως οι βουλευτές τους συγγενείς τους. Αλλάληπο!

ΔΙΚΗ: Απούσα η μάδαρη

Όσοι διερωτήθηκαν κατά καιρούς με ποιό τρόπο θα παλλαγεί ουσιαστικά ο Α. Παπανδρέου από τη δίκη, σήμερα έλυσαν διπλά την απορία τους.

"Βρέθηκε" η "βεβαίωση" της αγγλικής τράπεζας, αραβικής ιδιοκτησίας και ειδικευμένης στο "ξέπλυμα" βρώμικου χρήματος, για την αγορά διαμερίσματος του Λούβαρη από το έμβλημα της Τράπεζας Κρήτης στα χέρια του κ. Καμάρα. Αυτό το γνώριζαν από τον Οκτώβριο του 1989 οι Πολύδωρας, Ροκόφυλλος, Φ. Κουβέλης και φυσικά τα επιτελεία των ηγεσιών των τριών κομμάτων. Συνεπώς από τότε γνώριζαν ότι με την κατηγορία αυτή ο Α.Π. ουσιαστικά θα θωνόταν.

Η παραπομπή το 1989 εξυπηρέτησε την απομάκρυνση του Α.Π. από την κυβέρνηση και την άνοδο της Ν.Δ. Υπήρχε από πλευράς Συνασπισμού, τότε, η ελπίδα της διάσπασης του ΠΑΣΟΚ και η υποκατάστασή του απ' αυτόν ως δεύτερου κόμματος.

Σήμερα η δίκη εξυπηρετεί πολιτικά την ΝΔ, επειδή αποτελεί μόνιμη πηγή μετατόπισης του ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης. Αν δε γινόταν η δίκη, η ΝΔ θα συναντούσε ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα στην εφαρμογή της πολιτικής της και ιδιαίτερα θα είχε δυσκολίες συνοχής των οπαδών της. Στόχος της ΝΔ, μετά την απαλλαγή του Α.Π., είναι η μακρά διάρκεια της δίκης και οι ποινές να αφήνουν σκιές ότι "κάτι" έχει γίνει. Το ΚΚΕ ("ανανεωτές και "δογματικοί") του Συνασπισμού από τις τελευταίες εκλογές προσπαθούν να αποποιηθούν το "φορτίο" της δίκης, ενώ η ΒΑΡ επιχειρεί την "διαπραγματεύση" της "εκατέρωθεν".

Αποδέωση της υποκρισίας

Βασικός κατηγορούμενος ο Μ. Κουτσόγιωργας, με ουσιαστικά αποδεδειγμένη ενοχή, θα ήταν αυτός που θα πλήρωνε για όλα. Ο Πέτσος, αν και ένοχος, χωρίς ουσιαστικά ενοχοποιητικά στοιχεία και ο Τσοβόλας μόνο με πολιτικές ευθύνες θα θωνόνονταν ή θα τους καταλογίζονταν συμβολικές ποινές.

Η αιφνίδια εξέλιξη με την υγεία του Μ. Κουτσόγιωργα τους αλλάζει το "σκηνικό". Με την απάνθρωπη απόφαση του δικαστηρίου (αποδέχθηκε την θέση των κατηγορών της ΝΔ) για διακοπή μέχρι τις 22-4-1991 είχε τον προφανή σκοπό να μην αναβληθεί επ' αόριστον η δίκη, ώστε, αν ως τότε ο Μ.Κ. έχει πεθάνει, να έχουν την δυνατότητα να αποφασίσουν για την συνέχιση της με τους άλλους δύο. Αν την είχαν αναβάλει τότε επ' αόριστον, ουσιαστικά η δίκη θα είχε τερματισθεί.

Δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη η χωρίς κανένα ίχνος ντροπής και ηθικής συμπεριφορά του Α. Παπανδρέου στον Μ. Κουτσόγιωργα, που, αφού τον εγκατέλειψε, προκειμένου να γλυτώσει ο ίδιος αφήνοντας τον μόνο του να σήκωσε το φορτίο των σκανδάλων και πιθανότατα να επιβάρυνε την υγεία του, τον επισκέφθηκαν ζωντανό-νεκρό με την σύζυγό του χαμογελαστοί μετά από την δεξίωση του Καραμανλή και τη διασκέδασή τους σε κέντρο. Φυσικά τα ίδια ισχύουν και για άλλα στελέχη του κόμματός του.

Έτσι κι αλλιώς με τις εξελίξεις αυτές η δίκη μπαίνει σε δεύτερη μοίρα. Είτε αναβληθεί, είτε συνεχισθεί δεν πρόκειται να βοηθήσει τους θιασώτες της.

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1) Βάζει γρένο στην επέλαση των άλλων δυτικών και ιδιαίτερα των ΗΠΑ. Στο Μουμπάρακ της Αιγύπτου έταξαν χάρισμα των 40 δις δολ. που χρωστάει, αλλά τώρα του τα μασάνε. Απόκρυψη και δω. Σιμόνα και στη χώρα μας έπαψαν να διαμβολοχούν για τη σωστή πρόβλεψη και συμμετοχή μας στον πόλεμο και μας ψελλίζουν πως χάσαμε 250 δις εκατομμύρια και πρέπει να τα πληρώσουμε.

Ποιος κέρδισε, λοιπόν; Η μόνιμη στρατιωτική εγκατάσταση των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή είναι σίγουρα

Διαλυμένη η κυβέρνηση, αλλά ποιος θα τη ρίξει; (από σελ. 1)

Βρει πάλι, όμως, αντιμέτωπους τους μαδύτες και, ελπίσουμε, τους καθυγέτες.

Όσο για τα εθνικά θέματα, αρκεί να πούμε πως ούτε ο Παπαδόπουλος και Παττακός δεν θα τολμούσαν να υπερφανεθούν επειδή ο πρόεδρος των Η.Π.Α. είπε πως «ο Μιτσοτάκης κάνει καλή δουλειά στην Ελλάδα»!! Και μόνο το γεγονός πως υπουργός των Εσωτερικών παραμένει ο Σαμαράς, δείχνει τι μας περιμένει στην Κύπρο, στο Αιγαίο, στη Θράκη, τη Μακεδονία και την... Ήπειρο, αν τα καταφέρουν...

Δέχεται επιθέσεις αλλά...

Το ότι μια κυβέρνηση είναι ανίκανη και καταστροφική δε σημαίνει πως και θα πέσει. Αντίθετα, θα τη στηρίξουν πιο πολύ αυτοί που την τοποθέτησαν. Όμως δε συμφωνούν όλοι τους. Οι αντιπάλοι ευρωπαϊοί εβραίοι εξακολουθούν να προωθούν τη λύση Έβερτ-Σιμίτι (Χριστοδούλου).

Είναι όμως άτυχοι! Πώς θα ανεβάσουν στο μπαλκόνι του Έβερτ ή το Σιμίτι ή, ακόμη χειρότερα, το Χριστοδούλου. Κανένας τους δεν είναι «καρισματικός». Έτσι οι διαφανόμενες διασπάσεις στο ΠΑΣΟΚ πάχυναν. Οι Σιμίτις-Λαλιώτης ειρωνούν, ο Πάγκαλος, περιέργως, στηρίζει τον Α. Παπανδρέου και ο Τσοκατζάκης ισχυροποιείται. Η μερίδα, λοιπόν, των ζένων που υποστηρίζουν τον Παπανδρέου (και Μιτσοτάκη!) αυτή τη στιγμή έχει το πάνω χέρι.

Στη Ν.Δ. οι ελπίδες κόντρες (δολοφονίες και εμπρησμοί του Γενάρη), οι «ευχολογισμοί και ανευχίες» του Καραμανλή και οι επιθέσεις του Ράλλη δεν φαίνεται να αποδίδουν, ούτε οι νέες εκρήξεις της 17^{ης} Νοέμβρη και τα αποτρόπαια εγκλήματα, όπως της Πάτρας. Το μόνο ίσως που κατάφεραν ήταν να αποκτίσει κάπως μεγαλύτερη δύναμη ο Έβερτ, όχι όμως και να απειλεί.

Όσο για το ΣΥΝ, εκεί για έχουν μεταβληθεί σε διαρκή επιδημία με κακόχουστα νούμερα και θα συνεχίσουν έτσι, μέχρι να αποσφηνιστεί η κατάσταση στη Σοβιετική Ένωση και η τύχη του Γκορμπατσώφ.

Ποιος θα τη ρίξει;

Έτσι οι Μιτσοτάκης και Παπανδρέου παίρνουν παράταση και με όλο τη Δίκη (!) αναμένουν τις εξελίξεις. Ο απροσδόκητος, όμως, θάνατος του Κουτσόγιωργα πάλασε τις ισορροπίες. Αποδιοπομναίος τράχος δεν υπάρχει πια. Ο Πέτσος είναι πολύ «ελίγος». Ο Χαλκιάς ίσως να είναι μια λύση και πάντως η δίκη παίρνει άλλες προοπτικές και μπορεί να γίνει και όλο των άλλων. Η «Καθημερινή» και ο Στρατάκης ίσως δείχνουν κάτι. Πάντως η κυβέρνηση Μιτσοτάκη, λόγω έλλειψης αντιπάλου, λόγω γενικής ρευστότητας φαίνεται να συνεχίζει, για λίγο έστω, ακόμη, παρά την ανυπαρξία της, παρά τις εσωτερικές αντιθέσεις, παρά τη μειωτική αναβολή του αναδικματισμού.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο μας ότι με την ενίσχυση του λόμπυ της Αιγύπτου στις ΗΠΑ (Coca-Cola, CNN κτλ) ανεβαίνουν και οι μετοχές της Μ. Παπανδρέου στην Ελλάδα!

Το "Ε" της Κυβερνητικότητας της αφιερώνει το εξώφυλλο και 6 σελίδες! «Στην Αμερική ο πολιτικός θα ήμουν εκτός!» Εδώ, ως αρμετικές να προωθεί το Γιωργάκη και τον Κατσανέβα για τα μελλοντικά σενάρια!

Μεγάλο κέρδος, όχι βέβαια του διμαίου και της νδιμής! Σίγουρα κέρδισαν οι εταιρείες πετρελαίου και οι πολεμικές βιομηχανίες, που έχυσαν τα σοβαρά τους προβλήματα (κεριές κινδύνων να εκείσουν!) για πολλά χρόνια. Κοντά τους και οι τράπεζες κι ένα ολόκληρο σύστημα (που δορυφορεί την ανθρωπότητα για να επιβιώσει). Αναδειχθήκαν και οι νέοι αστέρες: οι στρατηγικοί Πάουελ και Σάρτσομπ. Οι υπόλοιποι τώρα μόνο αρχίζουν να αναλογίζονται...